

Begrijp je wel waarom je bidt? (Mc.8,16-17)

Collecte voor Benin vanavond.

Flyer in postvakjes: *Benin bidt!* (achterkant: bidt u mee?)

Eerste aandacht hierin naar groei in geloof / kerk-zijn / uitstraling.

Ook collecte-bestemming allereerst daar op gericht!

En dat in een straatarm Afrikaans land als Benin.

Die nood zeker in beeld, maar tegelijk: God doet groeien!

Waarom is juist dat gebed, en die geestelijke groei, zo wezenlijk?

Omdat het land in de greep is van angst: eeuwenoud voodoo-geloof.

Goden moeten voortdurend gunstig gestemd (gevoed)

zodat hun krachten beschikbaar komen, en leven gunstige wending krijgt.

Bijbelse boodschap is dan enorm bevrijdend, beseffen kerkelijk werkers.

Maar tegelijk: wat vraagt zo'n radicale ommekeer veel.

Je moet loskomen uit een systeem

dat van genade en verlossing geen weet heeft!

Onze broers en zussen in Benin als spiegel voor ons in Nederland:

hoe vast zitten wij als land-in-crisis aan geld?

En zijn wij daarin als christenen werkelijk anders?

Als wij vanavond geld geven voor (allereerst) groei in geloof...

wat voor appel doet dat dan op onszelf?

Moet ons gebed vanavond dan niet juist ook dáár over gaan?

Sterker nog: is dat wellicht dé reden waarom de kerk vanavond bidt:

dat je je alledaagse leven heel bewust uit handen geeft?

[2]

Des te sterker wordt dit appel in Marcus 8.

Daar blijkt: zomaar gaat je aandacht echt uit naar de verkeerde dingen.

Niet alleen de Farizeeën, die kritisch stonden tegenover Jezus.

Maar zelfs Jezus' naaste leerlingen, voor wie Hij juist heel belangrijk was.

En zij hadden ook nogal wat van Hem hadden gezien.

Juist als het gaat om het alledaagse leven, t/m de zorg voor eten.

Al weer even geleden: de spijziging van de 5.000 (Mc.6).

Mensen die gedurende lange tijd bij Jezus waren...

Discipelen wilden hen wegsturen, zodat ze nog snel eten konden kopen.

Toen had Jezus gezegd: geven jullie hen maar te eten.

Nou ja, dan moesten zij dus naar de winkel, er zat niets anders op.

Maar dat blijkt niet wat Jezus bedoelt: met 5 broden voedt Hij 5.000 man.

Hij doorbreekt datgene wat normaal is, hoe de dingen voor ons werken.

En nu, begin Marcus 8, zijn de mensen al drie dagen bij Jezus.

Stel je voor: we zaten hier met z'n allen al sinds zondagmiddag!

'Niets in onszelf, alles in Hem' – oké, maar dit gaat wel wat erg ver, toch?

Maar wat een honger kennelijk, niet maar naar brood...naar het Leven.

En dan laat Jezus merken: al het andere krijg je dan bovendien!

Weer een wonder: nu 4.000 (mannen), gevoed met 7 broden.

Onder Jezus' handen groeit alles, inclusief de 'gewassen'.

En juist de discipelen wisten exact wat er was, èn wat er overbleef.

En toch... ze staren zich zomaar wéér blind op gebrek aan brood.

Als Jezus begint over de zuurdesem van de Farizeeën: geen idee...

[3]

En dan die vraag van Jezus: begrijpen jullie het dan nog niet?

Een vraag, op diverse manieren gesteld.

Jezus kan er gewoon niet over uit!

Hier zit kennelijk echt de crux:

als je *dit* niet begrijpt, dan is het echt een hopeloze zaak...

Wat moeten we dan begrijpen?

Allereerst: brood / alledaagse dingen dóen er toe bij God.

Zie 8,1-3, een vergelijkbare situatie als die van de discipelen.

Men had na drie dagen niets meer te eten...

En uitgerekend Jezus maakt zich daar druk om.

Bang dat deze mensen onderweg naar huis zullen bezwijken.

Ook oog voor wie verder weg woont... individuele aandacht/zorg!

Gewas en arbeid – op dát leven wil God betrokken zijn.

Maar vervolgens: daarvoor moet je juist bij Jezus zijn.

Zie 6,45-52: weer heftige situatie op het meer, boeken geen vooruitgang, en als ze een spook zien raken ze in paniek.

“Blijf kalm! Ik ben het, wees niet bang.” (6,50)

Vervolgens gaat de wind liggen...

Discipelen ontdaan: niet tot inzicht gekomen door de broden (6,52).

Kennelijk alles te maken met de Persoon van Jezus:

Hij is Koning, door Hem wordt alles anders, juist in het leven van alledag.

Vandaar Fil.3/4: is je god de buik? Of zoek je je blijdschap in je Heer?

En vertrouw je je mèt al je zorgen/wensen aan Hem toe? Blij = vrij!

[4]

Tja, makkelijker gezegd dan gedaan...

Als je eens zou weten hóe zorgen je helemaal op kunnen slokken!

Werkloosheid steeds meer inhakt op de gezinsmiddelen.

Ziekte alle aandacht opeist, vanwege alleen al het geregeld...

En ik bid voortdurend om hulp, maar moet in praktijk toch alles zelf doen.

Groei in geloof? Daar koop ik toch niets voor?

Oké, maar... zelfs Jezus' eigen discipelen zagen het dus niet, hè?

Terwijl ze echt wel geloofden.

En zelfs met de neus op allerlei wonderen hadden gestaan!

Begrijpen jullie het dan nog niet, Petrus c.s.?

Nee, bepaald niet – en Petrus is er in zijn latere prediking heel open over!

Misschien moeten wij dat ook maar eens worden...

Here Jezus, het is echt hopeloos met ons!

Hopeloos, want: hardleers...

Datzelfde zei Jezus van de Farizeeën (3,5).

Die hem in Marcus 8 op de proef komen stellen, uittesten, ja verzoeken.

Precies zelfde woord als voor de duivel bij verzoeken Jezus (Matt.4,1).

Vast aan deze aarde? Ja, in de greep van ... de duivel!

Uittesten of God het kan; maar ten diepste niet mee willen met God.

Kom op, bij honger moet je toch echt voor jezelf zorgen!

Zó diep zit het: duivels. Pas op voor die zuurdesem!

Alleen als je Jezus volgt waar Hij ook heengaat, word je ervan bevrijd.

En een kerk die het evangelie begrepen heeft (Jezus niet meer alleen!):

stralende sterren temidden van een verdorven mensengeslacht (Fil.2,15).

[5]

Richt je daarom juist in het leven van alledag op Jezus!

Laat daar doorwerken wat je op zondag hebt gehoord.

Ja, maak elke dag ruimte om Hem te ontmoeten, naar Hem te kijken.

En met toenemend ontzag je af te vragen: wie is die Jezus toch?!

Ik begrijp Hem steeds minder.

Maar één ding begrijp ik: dat ik bij Hem moet zijn, elk moment.

Omdat alleen Hij mij kan bevrijden van bezorgdheid/angst...

Laat je maar inspireren door je broers en zussen in straatarme Benin.

Ook zij verlangen alleréérst naar groei in geloof!

Omdat ze moeten loskomen uit een systeem

dat van genade en verlossing geen weet heeft...

En, als we eerlijk zijn, is dat ook niet precies ons probleem vaak?

En de enige die hen, en ons, daaruit kan bevrijden is Jezus.

Bij collecte-flyer zat gebedsrooster, verwees ook naar overdenkingen...

Heb ik aangevraagd, kreeg elke dag één in mijn mailbox.

Die van vandaag wel erg sprekend, van de eigen Beninse predikant.

“Als we bidden, dan bidden we met heel ons hart. De woorden die we spreken komen dan wel van onze lippen, maar de emoties die deze woorden inspireren, moeten vanuit ons binnenste komen. God heeft ons bevolen te bidden voor alles wat we voor lichaam en ziel nodig hebben. Maar net als onze Heer Jezus Christus, leggen we daarbij de nadruk op onze spirituele noden. Want vóór alles willen we dat ons hart vervuld raakt van Zijn Geest.

We kennen onszelf maar al te goed. Van onszelf zijn we trotse mensen die onafhankelijk willen zijn. Onafhankelijk van God en onafhankelijk van onze medemensen. Maar in Christus mogen we vernieuwd worden naar Gods beeld. En onze zonden en zwakheden overwinnen. Meer en meer gericht zijn op de komst van Zijn Koninkrijk, waarin Hij alles is in allen. En wij in liefde en nederigheid zullen leven, naar Zijn evenbeeld.”

Begrijp je nu al een beetje waarom je bidt?

...

Amen.